

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/352 ⁽²⁾ w zakresie, w jakim dotyczy skarżącego;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi siedem zarzutów, które są w istocie identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-300/18, Yanukowych/Rada ⁽³⁾, lub do nich podobne.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/354 z dnia 4 marca 2019 r. zmieniająca decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2019, L 64, s. 7).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2019/352 z dnia 4 marca 2019 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2019, L 64, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. 2018, C 231, s. 46.

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2019 r. — BU/Komisja

(Sprawa T-316/19)

(2019/C 238/32)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: BU (przedstawiciel: adwokat E. Bonanni)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Komisję w dniu 2 sierpnia 2018 r.;
- zasądzenie od Komisji na jego rzecz kwoty 21 440 EURO;
- zasądzenie od Komisji na jego rzecz odsetek za zwłokę od dnia 23 stycznia 2017 r. do dnia faktycznej spłaty;
- zasądzenie na rzecz skarżącego odszkodowania za poniesioną szkodę w wysokości 500 000 EUR lub innej kwoty, która może zostać ustalona na zasadzie słuszności;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Pomocniczo:

- nakazanie Komisji uznania, że sprawa wchodzi w zakres konkretnego przypadku opisanego w art. 10 przepisów (obowiązujących przed 2006 r.) i zwrotu żądanej kwoty głównej;

Alternatywnie:

- zobowiązanie Komisji do zasięgnięcia opinii komisji lekarskiej zgodnie z art. 20 i 22 wspólnych zasad (po 2006 r.).

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący w niniejszej sprawie, który został już uznany za trwale i całkowicie niezdolnego do pracy z powodu choroby zawodowej, sprzeciwia się odmowie zastosowania przez organ powołujący art. 10 przepisów dotyczących ubezpieczenia od ryzyka wypadku i choroby zawodowej obowiązujących przed dniem 1 stycznia 2006 r. w odniesieniu do zwrotu kosztów leczenia związanego z zamknięciem „otwartego ukąszenia”, które jest szkodliwe dla układu oddechowego skarżącego cierpiącego na chorobę zawodową.

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi następujące zarzuty:

- 1) że sprawozdanie lekarza prowadzącego skarżącego oraz uzyskane wyniki nie pozostawiają wątpliwości co do pilności i konieczności leczenia skarżącego w rozumieniu art. 10 przepisów;
- 2) naruszenie zasad dobrej administracji ze względu na niekompletną dokumentację przekazaną biegłemu powoływanemu przez wyznaczonego lekarza zgodnie z art. 23, a także ze względu na dziwnie nieetyczne zachowanie trzech lekarzy, którzy uczestniczyli na tym etapie, w tym odmowę uznania podstawowych funkcji nosowych, a w szczególności ochrony przed zakażeniem uszkodzonego układu oddechowego skarżącego, a tym samym odmowę uznania ulgi płynącej z zamknięcia otwartego ukąszenia;
- 3) odmowa zastosowania przez organ powołujący, w drodze analogii, art. 22 wspólnych zasad do skarżącego zamiast art. 23, który został uznany za nieznajdujący zastosowania, podczas gdy sam organ powołujący zwrócił się do prezesa Trybunału Sprawiedliwości o zastosowanie art. 22 do powołania „innego lekarza” z urzędu: odwołanie się do komisji lekarskiej zagwarantowałyby skarżącemu zarówno właściwe sformułowanie mandatu, jak i kompletność akt sprawy.

Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2019 r. — Maternus/EUIPO — adp Gauselmann (Jokers WILD Casino)

(Sprawa T-321/19)

(2019/C 238/33)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Maternus GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Zöbisch i R. Drozd)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: adp Gauselmann GmbH (Lübbecke, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca